

ŞİMDİKİ İNSANLARA MU'CİZE NEDEN GÖSTERİLMİYOR? (2)*

Soru sahibi, şöyle devam ediyor: “Hz. Musa da Allah'tan bir mucize göstermesini istediği vakit Allah Hz. Musa'ya karşıdaki dağa bakmasını istiyor ve dağ bir anda yok oluyor.” Okurumun eksik olarak anlatmak istediği olay, A'râf Suresi'nin 143'ncü âyetinde anlatılmaktadır:

“Musa, tayin ettiğimiz vakitte bizimle buluşmağa gelip de Rabbi ona konuşunca: ‘Rabbim, bana görün, sana bakayım!’ dedi. (Rab-bi) Buyurdu ki: ‘Sen beni göremezsın fakat dağa bak, eğer o yerinde durursa, sen de beni göreceksın!’ Rabbi dağa görününce onu darmadağın etti ve Musa da baygın düştü. Ayılınca: ‘Sen yücesin, sana tevbe ettim, ben inananların ilkiyim!’ dedi.”

Hz. Musa'nın, kırk gece ibadetten sonra yerine kardeşi Harun'u kavminin başına koyup Tur'da Allah'ın konuşmasını duyup Tanrısal Mesajı almaya gitti. Fakat Al-lah'ın konuşmasını duymakla yetinmeyip bizzat O'nu görmek de isteyince yüce Allah da:

“Sen beni göremezsın; fakat dağa bak, eğer o yerinde durursa, sen de beni göreceksın!” dedi; Allah'ın tecellîsi karşısında dağ savrulup param parça oldu, Musa da bu dehşet karşısında kendinden geçti, ayılınca tevbe edip:

“Sen yücesin, sana tevbe ettim, ben inananların ilkiyim!”

dedi. İnsanın, bu fiziksel gözle Allah'ı görmesi mümkün değildir. Çünkü sınırlı duyularımız, evrenin yaratıcısını görmek için asla yeterli değildir.

Musa'nın, mü'minlerin ilki olması, kavmi içinde Allah'a şirksiz olarak inananların ilki olması demektir. Yeni bir din getiren her peygamber, elbette getirdiklerine önce kendisi inanır. Mü'minlerin sayısı onunla başlar. Allah'a inanıp teslim olanların ilki peygamberin kendisidir. Sonra diğerleri gelir.

Bu âyetin tefsîrinde Allah'ın görülüp görülmeyeceği konusu, uzun uzadıya tartışılmıştır. Bu konuyu şöyle özetleyebiliriz: Şu baş gözüyle bu dünyada Allah'ı görmek mümkün değildir. Çünkü Allah latiftir (yoğunluk üstüdür), kesif (yoğunlu) olan latifi göremez. Ancak insanda bir ruh gözü vardır ki ona basiret denilir. İşte basiret gö-züyle Allah'ı görmek mümkündür. Kişi beden yoğunluğunun etkisinden tamamen kurtulduğu, yani tasavvufî deyimle Allah'ta yok olduğu zaman latiflik kazanıp Latîf'i görebilir. Ancak bu durumda kişi, kendi bireyliğini tamamen yitirip Allah'ta yok olduğundan, Allah'ı gören, yine Kendisidir. Dünyada pek az kişiye, peygamberlere, çok ileri gitmiş büyük velilere böyle bir hal nasıbolabilir. Âhirette mü'minler, dolunay gibi açık

olarak Allah'ı göre-ceklerdir.

Yeni mu'cizelere gerek yok

Bu zamanda insanlar, Peygamberler döneminde gördüklerinden çok daha fazla mu'cize görmekte-dirler ama maalesef bunları düşünüp ibret almamaktadırlar. Eski insanların bilgileri sınırlı idi. Dünyayı bir tepsi gibi, göğü de onu örten bir tavan gibi düşü-nürlerdi. Şimdi uçsuz bucaksız uzayın sayısız denecek kadar çok galaksilerle ve her galaksinin milyarlarca güneş sistemleriyle dolu olduğunu; uzaydaki ince düzeni, uyumu biliyorlar. İnsanın, canlı-ların yaratılışındaki ince kanunları, derin hikmetleri okuyor, anlı-yorlar. Sadece bir tek hücrenin yaratılışı ve çalışma sistemi, bir bebeğin yaratılışı başlı başına mu'cizedir. Ayrıca Kur'ân, her yönüyle ebedi mu'cizedir. Derin düşünen Kur'ân'ın edebî, ilmî, hukukî ve ahlâkî yönden nasıl evrensel bir mu'cize olduğunu anlar. Artık başka mu'cizeye ne gerek var? Peygamberlik devri kapanmıştır. Akıl ve bilim düzeyi ilerlemiş, bilimsel gerçekleri keşfedecek, yasalar yapacak düzeye ulaşmış insanlığın yeni peygamberlere ve mu'cizelere ihtiyacı yoktur. İnsanlığın muhtacolduğu temel ahlak yasaları ve prensipleri son Peygamberin mesajıyla tamamlanmıştır.

**yazı arşivden alınmıştır*